

(reportáž z křtu CD Arnošta Frauenberga *Rozednávání*)

Letošní jaro a začátek léta, kdy navzdory učeným knihám ještě učenějších lidí popírajících oteplování, je teplo jako u Středozemního moře, to je období ve znamení křtů. Nejde jen o přírůstky v rodinách folkových zpěvaček, ale zejména o rodící se alba.

Arnošt Frauenberg, obrýlený černovlasý podnikatel ze Žebráku, je příkladem správnosti postupu, že nic se nedá uspěchat. Když díky cinkání klíčů a pádů zdí rozdělujících města a státy přestal být hlavním problémem pro natočení desky nedostatek bilancovaného papíru a soudruh cenzor, pak není problém pro kohokoli natočit desku o čemkoli. Stejně je to s knihami. Písně natáčejí ti, kteří seženou peníze. Desky natáčejí i ministři, či celebrity z reality show.

Hrající a zpívající Arnošt Frauenberg

foto: Tomáš Pohl ©

Arnošt Frauenberg není v žádném případě začínající písničkář. Má několik dětí a milou a příjemnou ženu. Nevím, kolikrát jsem se v Balbínově poetické hospůdce těšil na Arnoštovy chytré písně milující českou řeč, slovy **Pavla Eisnera** *Chrám a tvrz*. Krátké verše, navazující na to nejlepší, co zde od dob

E

manuela Frynty

a

Jana Vodňanského

bylo vytvořeno, mě nutí do smíchu, byť jsem je už několikrát slyšel. Arnošt patří ke Krychli a několikrát jsem už slyšel odpověď na otázku: "Kdo to dneska má na starosti? Dnes to má Arnošt, to bude zase dobrý."

Arnošt Frauenberg po zralé a zcela správné úvaze natočil svou první desku. Nazval ji podle jedné ze svých, podle mého názoru nejhezčích, písní **Rozednívání**. Popsat tak prostými a hezkými slovy radost z pocitu hezké rodiny a domova, to je dnes, v době módního stresu údajně lícícího skutečný život, vzácné koření.

Pro křest si Arnošt vybral 6. června 2007 Balbínku, tedy prostředí, kde je jako doma. Jenže tento křest nebyl izolovaný, ale byl součástí celé křtící šňůry.

Výběr hostů večera byl dramaturgicky velmi zdařilý. Arnoštova poetika nutně musela vzít s sebou i další spřízněné duše. Ne nadarmo je Arnošt členem Textové dílny, která pořádá pravidelná setkání těch, kterým záleží na krásném českém jazyce. Část Textové dílny, v čele s nepřehlédnutelným či spíše nepřeslechnutelným **Kubou Horákem** (kapela Zhasni), obsadila část prostředního stolu. Hráčem s češtinou je bezesporu také písničkář

Franta Vlček

. František zpívá nejen své texty, ale i texty svého kamaráda

Milana Dvořáka

, který ostatně se svou obvyklou sklenicí červeného vína seděl těsně u pódia. Před začátkem se Franta pokoušel zkrotit místní zvukovou aparaturu, což se mu, za vydatné Šaolínovy podpory, podařilo.

A tak mohl Arnošt zasednout a začít. Zazněl song milovníka živých tvorů snažícího se kamarádit s klíštětem, což nemohlo skončit jinak než tragicky.

Po Arnoštově vstupu usedl na židli Franta Vlček. Před sebou měl malý papír, o němž prohlásil, že tam je všechno. Pověstné Františkovy lesklé desky tedy měly ten večer fungovat výjimečně jen jako jakýsi záchranný pás. František ten večer zářil jak sluníčko a pářil do publika historky o zavázané tkaničce, koruně spadlé do kanálu, příběh o podivném spojení chodce, bodce a kopce s vydatnou podporou publika, či nostalgický evergreen o nožíku z perleti připomínajícím lásku, co už není. Většina přítomných Františkův repertoár znala a těšila se na příběhy. Nevím už pokolikáté jsem se smál dilema nekuřáka v kuřáku ve vlaku z Č. Budějovic do Prahy, či hříčce se slovem lila a polila.

Ony ty písně zdánlivě vypadají, že to nic není, takhle si dělat legraci. Jenže v dějinách české poezie, kam nejen František Vlček, ale i Milan Dvořák dávno patří, je to kus obrovského kumštu. Tyhle české texty, stejně jako pábení **Bohumila Hrabala**, jsou samostatnou galaxií, která je jinam nepřenositelná.

Arnyho fanclub

foto: Tomáš Pohl ©

Potom už přisedl **Jan Matěj Rak** a začala nádherná předválečná nostalgie. Plápolaly tramské ohně zapalované **Tony Hořínkem, Jendou Kordou** či **Edy**

Forťem

, či neslyšně pluly dokonale oblečené páry za zvuku foxtrotu s tóny pod gableovským knírkem samotného

R.A. Dvorského

. Tohle všechno dokážou pouze dva představitelé dvou různých generací, z nichž číší láska k tomu, co zpívají. Jen bych si přál, aby křest jejich desky, obsahující jejich společnou práci, na sebe nedal dlouho čekat?. inu, nečekej, nečekej?

Další host , či spíše v textové dílně hlavní osoba, **Slávek Janoušek**, patří mezi písničkáře, kteří dodnes nejsou dostatečně doceněni. Nedávno jsem viděl koncert "svaté trojice"

Redl

,

Samson

a

Janoušek

Barvy domova. Ti tři jsou, navzdory nepřejícím a občasným přihlouplým řečem, stále spolu a dokáží být jiní než předtím, ale stále dobří. Je to asi i proto, že jsou všichni osobnostmi nad štěbetání malých duší povznesenými. Slávek nepřišel sám, ale spolu s ním zářil v Balbínce i věčný úsměv Jardy Samsona Lenka. Nebyla to náhoda, protože Rozednávání bylo nahráno v lednu až květnu letošního roku ve studiu Jumbo v Tymákově s přispěním Jirky Budvárka Lenka a Jirky Šprcky Šneberka.

Slávek a Samson přednesli písně věnované sousedům v Nížkovicích a Oseku. Jen je třeba mít "odžito", jak pronesl Slávek Janoušek v nížkovické hospodě. Zněly *Naděje a touhy* z roku 1988, téměř prorocké a hlavně krásné a Slávkovo

Provizorium

Nejkrásnější ze dne bývá rozednívání

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pondělí, 25 Červen 2007 04:00

, bože, tolik pravdivé.

Jirka Hrdina donesl láhev bublin, odborně střelil korek do publika a nad hlavami fans se objevil transparent s fotkami na počest jejich miláčka Arnyho, který je jejich. Jirka Hrdina s jemnou narážkou na loňský plakát dodal, že pro něj bude Arnošt stejně pořád Trautenberg. Jako dárek za Textovou dílnu předal Kuba Horák Arnoštovi balík toaletního papíru (s velice zemitým přáním) a pak se polévalo a ťukalo.

Konec patřil Arnoštovi a z nového CD zněly *Ořechy*, *Kominík*, *Fotograf*, *Bílá místa*, pocta domovu - jak jinak než
Žebrák

,
Děvčátku v drdůlku
, samozřejmě
Rozednívání

,
Fotograf
a další perly a perličky. Vše z hudební i textové dílny made by AF, s výjimkou textu písně
Zatmění
, kde kamarádsky vypomohl stále zakopaný poklad
Jarda Síbrt

Nakonec zazněl *Anděl*, který již téměř zlidověl, tedy aspoň v Balbínce, a *Sněhulák* s dalšími přidanými slokami.

Ať již to bylo globálním oteplením nebo globální radostí, byl to moc hezký večer. Tak **Rozednívání**,
šťastnou cestu mezi lidí!